

ARC

Sófi József az alapítvány elismerését látja a Szegedért Emlékérem mögött

Ez a tartalom archív! A cikkben szereplő információk a megjelenés óta megváltozhattak.

Megjelent: 2015.05.17. 07:44

Szerző: Gaál Bernadett

„Elképzелhető, hogy valaki azt gondolja rólam, megszállott örült vagyok, mert az időmet és a pénzemet erre áldozom. De az is lehet, hogy a példámon keresztül megváltoztatom más emberek gondolkodásmódját. Naivitásnak tűnhet, de hiszek az emberek jóságában: ha jó példát mutatunk, akkor közvetlen környezetükben mások is csupa jót fognak cselekedni.” Sófi József szerényen, ugyanakkor bizakodva gondol arra a mecénáshivatásra, ami mellett 2001-ben határozta el magát: vagyis, segíteni fogja a tehetséges szegedi egyetemistákat. Bő egy évtizede megkezdett tevékenységét a város most Szegedért Emlékéremmel jutalmazta.

Tizennégy éve működik a Sófi József a Szegedi Tehetségekért Alapítvány, amelynek megalakulását egy, az egyetemista éveket követő buktatónak köszönheti immár 118 ösztöndíjjal támogatott szegedi egyetemista. *Sófi Józsefnek* 1990-ben búcsút kellett vennie molekuláris biológusként dédelgetett karrierálmaitól, beteg szülei ugyanis támogatásra szorultak, amit kutatói fizetéséből nem tudott volna megadni nekik. „Akkor valóban törésként éltem meg a történeteket, mert nehéz döntés előtt álltam. Külön felhívtak a Szegedi Biológiai Kutatóközpontból, hogy közöljék: a kutatói pályán akarnak látni, mert jól csinálom. Komoly eredményeim voltak, hallgatóként nemzetközi folyóiratokban jelentek meg cikkeim, pedig akkor egy vasfüggönnyel leválasztott világban éltünk. Meghívtak Oxfordba is egy kutatási programba, de az sajnos már nem jöhetett össze, így muszáj volt lépnem” – emlékezett vissza

FRIS

huszonöt év távlatából. Ettől fogva más irányt vett az élete, a kényszer szülte helyzetben testvérével vállalkozni kezdett, majd a kezdeti nehézségeket leküzdve sikeres céget épített fel.

Sorsából kiindulva határozta el, hogy nem fogja engedni a tehetségek elkallódását, ezért alapítványt hozott létre támogatásukra. 2001-ben összesen kétmillió forinttal elindult a biológushallgatók támogatása. „Visszatekintve úgy látom, még szerencsés is, hogy így alakult az életem. A rossz dolgokban is meg találni a jót. Bár nekem el kellett hagynom a kutatói pályát, számos fiatalnak segíthetek. Lehet, hogy ezzel többet tudok adni a tudománynak, hiszen továbbadom az általam képviselt szemléletmódot.” Sófi József bízik benne, hogy a hallgatóknak szánt személyes tanácsok, az alapítvány rendezvényein ért hatások és szerzett tapasztalatok minden karrierúton megállják helyüket, akár vegyészként, akár operaénekesként vagy közgazdászként folytatják hivatásukat a volt ösztöndíjasok.

A hallgatók meg is fogadják a jó tanácsokat, többekkel szoros barátság alakult ki az évek során. Szinte bárhová sodorja őket az élet (az Egyesület Államokba vagy Izlandra akár), nem feledkeznek meg Sófiról, aki elindította őket a pályán. Egy többsoros e-maillal a távolból, személyes baráti beszélgetéssel, vagy néhány fotóval, esetleg szuvenírral mindig gondolnak rá. *Arany Mihállyal*, a SZEGEDma.hu hírportál korábbi munkatársával, az alapítvány egykori sajtóreferensével évek óta jó kapcsolatban van, akárcsak a 2005-ös év egyik ösztöndíjasával, *Nagy Zsolttal*, akit reggeli tévéműsorok genetikai tanácsadójaként ismerhetett meg az ország. Vagy *Janáky Csabával*, aki a Szegedi Tudományegyetem történetében elsőként nyerhette el a Maria Curie-ösztöndíjat, és *Lipinszki Zoltán* molekuláris biológussal, aki megkaphatta a Junior Prima díjat – csak néhány nevet említve azok sorából, akik sikereiket köszönhetik Sófi Józsefnek. „A kereteket próbálom meg biztosítani egy szoros közösség kialakításához. A díjátadón, általunk szervezett fogadásokon és kiállításokon tudományos műhelyeknek alapozunk meg. Szoros kapcsolat alakult ki a volt hallgatók között is, nemcsak barátságok, hanem szerelmek is szövődtek már nálunk. 2009-ben az egyik díjátadón *Juronics Tamást* láttuk vendégül, az akkori pályázók először találkoztak egymással. Míg a többiek csüngtek a Kossuth-díjas táncművész szavain, nekem feltűnt, hogy két ember csakis egymásra tud figyelni. A két volt ösztöndíjas tavaly házasodott össze” – mesélte széles mosollyal az arcán.

A Sófi-alapítvány tízéves jubileumán a jövő szegedi tehetségeiért ültetett fát a Természettudományi és Informatikai Kar Rerrich Béla téri épülete előtt 2011 májusában. A magnólia fa újabb és újabb bimbókat növeszt, jelezve ezzel az újabb és újabb ösztöndíjas talentumokat. „Azt szerettük volna szimbolizálni, hogy a tudomány is úgy fejlődik, mint egy fa. Lerakjuk az alapokat, gyökeret ereszt, törzset és ágakat növeszt, amelyek végén megjelennek a hajtások a virágokkal. A tudományban is minden egymásra épül, akárcsak egy

fa évgyűrűi. Azt szeretnénk, ha a generációk tudása és tapasztalata egymásra rakódna” – válaszolta arra a kérdésre, mit jelent számára a fiatal fa.

Évtizedes áldozatkész munkáját a Szegedi Tudományegyetem korábban mecénásdíjban, 2008-ban pedig az akkori oktatási és kulturális minisztérium a társadalmi felelősségvállalás területén adható legmagasabb elismeréssel, a Kármán Tódor-díjjal tüntette ki Sófi Józsefet. 2012-ben a Szegedért Alapítvány társadalmi-állampolgári kuratóriuma Debreczeni Pál-díjjal ismerte el, most pedig a Tisza-parti város hírnevének öregbítéséért, az itt tanuló egyetemisták támogatásáért Szeged város ezüst plakettjét ítelték meg neki. Az újabb rangos érdeméremben nemcsak saját, hanem az alapítvány kuratóriuma, a Szegedi Tehetségpont, valamint a díjazottak és a több mint ezer pályázó hallgató munkáját látja. „Minden díj erőt ad az embernek, egyfajta visszajelzést, hogy érdemes tovább csinálnia a megkezdett munkát. Hogy hol foglal helyet számomra ez a díj? A Szegedért Emlékérem abban különleges, hogy ez a város hivatalos elismerése, ami sokat jelent az alapítvány és az én számomra is. A jövőnk szempontjából nagyon fontos, hogy vannak ilyen díjaink, ettől az alapítvány presztízsértéke is nagyobb lesz.”

Természetesen akár a szimbolikus magnólia fa, úgy az alapítvány is folyamatosan csiszolódik a korábbi évek tapasztalatai és hallgatói visszajelzések alapján. Sófi József egy korábbi, lapunknak adott interjújában azt mondta: „ritkán szoktam elégedett lenni, mert mindig arra törekszem, hogy ha valami jó, még jobbat próbáljak csinálni belőle”. Maximalista természete nyughatatlansággal jár, jelenleg egy új ösztöndíj alapjainak kialakításán gondolkodik. Tervei szerint a Sófi-díj hamarosan kibővül egy egymillió forint értékű úgynevezett életpálya elismeréssel, amelyet azok a volt hallgatók pályázhatnak meg, akik fő-, vagy különdíjat nyertek, a biológusok közül pedig valaha prezentációra bocsájtották kutatási területeket a bíráló kuratórium előtt. „Azokat a kutatókat szeretnénk ezzel ismerni, akik a Sófi-ösztöndíj után szakterületükön kimagasló eredményt értek el és még nem töltötték be 49. életévüket. Aki egyszer elnyerte az életpálya ösztöndíjat, többször már nem pályázhat. Örültem nehéz lesz kiválasztani évente egy embert, hiszen szinte bármelyikük megérdemelné.”